अरणीसुतमग्निं ॥ ३९ ॥ उपविष्टस्य प्रायमुपविष्टस्य ॥ लिंगिनं प्राणलिंगिनं लिंगशरीरवंतं वा ॥ आत्मानं साधयिष्यतः शरीरेण वियोजयिष्यतः ॥ लिंगिनीमिति पाठे प्राणलिंगिनीं चितिं चैतन्यमित्यर्थः ॥४०॥ इदं वक्ष्यमाणं आपः अपइत्यर्थः ॥४१ ॥ सीतामपश्यतोमम यशस्विनी यशःसंपादिका मृतस्य ख्यातिर्यशः॥ सुजात मूला सुजातकारणवती कीर्तिरूपा माला जीवतः सा कीर्तिः चिररात्रायेत्यव्ययं चिरायेत्यर्थः ॥ चिरायभग्ना ॥ आत्यंतिकलयंगतेत्यर्थः ॥ तीर्थस्तु चिररात्रीयंममेतिपाठं प्रकल्प्य सीतान्वेषणोपयुक्तत्वेनशोभनमूला सीतान्वेषणसौकर्यापादकचंद्रिकया॥ सुभगा सीतान्वेषणसहका रिणीति सर्वैः क्रियमाणा कीर्तिरेव माला यस्याः सेयं चिररात्री

सागरानूपजेदेशेबहुमूलफलोदके॥चितिंकृत्वाप्रवेक्ष्यामिसमिद्धमरणीसुतं ॥ ३९॥ उपविष्टस्यवासम्यक्लिंगिनंसाधयिष्यतः॥ शरीरंभक्षयिष्यंतिवायसाःश्वापदानिच॥ ४० ॥ इदमप्यृषिभिर्दृष्टंनिर्याणमितिमेमतिः॥सम्यगापःप्रवेक्ष्यामिनचेत्पश्यामिजानकीं॥ ४१॥ सुजातमूलासुभगाकीर्तिमालायशस्विनी॥प्रभग्नाचिररात्रायममसीतामपश्यतः॥४२ ॥ तापसोवाभविष्यामिनियतोवृक्षमूलिकः॥नेतःप्रतिगमिष्यामितामदृष्ट्वासितेक्षणां॥४३॥ यदितुप्रतिगच्छामिसीतामनधिगम्यतां॥ अंगदःसहितःसर्वैर्वानरैर्नभविष्यति॥ ४४॥ विनाशेबहवोदोषाजीवन्प्राप्नोतिभद्रकं॥तस्मात्प्राणान्धरिष्यामिध्रुवोजीवतिसंगमः॥४५॥ एवंबहुविधंदुःखंमनसाधारयन्बहु॥ नाध्यगच्छत्तदापारंशोकस्यकपिकुंजरः॥ ४६॥ चिरकालविशिष्टा दीर्घा रात्रिः स्वस्य लंकाप्रवेशरात्रिः प्रभग्ना निष्फला जाता इत्यर्थः अनेन रामकार्ये सहकारिणी स्वेच्छया रात्रिरप्यात्मानं वर्धितवतीति सूच्यतइत्याह ॥ ४२॥ तापसः जटाकाषायादिचिह्नोयतिः ॥४३॥ अदृष्ट्वा गमने निश्चितमासन्नं दोषमाह ॥ यदितिति ॥ नभविष्यति नजीविष्यति॥४४॥एवमगमने निश्चिते मरणजीवितयोः किंश्रेयस्तत्राह॥ विनाशइति॥दोषाः बहवः प्रागुक्ताः चिरंमदगमनेसीताविनाशनिश्चयेन रामादयोनस्युरेव आत्मघातादयश्च॥ जीवंस्तुममात्माभद्रकंप्राप्नोति ॥ वक्ष्यमाणनानाविधोपायाश्रयणेन तस्मात्प्राणान् धरिष्यामि ॥यतोमयि जीवतिसति संगमः सुखसंगमोरामादीनां ध्रुवःसंभावितइत्यर्थः ॥ काव्यलिंगमत्रालंकारः ॥ तीर्थस्त्वत्र जीवितसंगमइतिपाठं कल्पयामास ॥ ४५ ॥ इतःपरं कविवाक्यं ॥ एवमित्यादि ॥ ४६ ॥